

[Antonsen.]

steren ved første behandling i sit svar på mine bemærkninger sagde, er dette i første række en uddannelse af karakterdannende art, og da vi lægger stor vægt på uddannelse af karakterdannende art, kan vi altså ikke anbefale, at man pålægger søfarten denne ekstra udgift for at holde skoleskibet „Danmark“ i drift.

I tilknytning til det, som hr. Jørgen Peder Hansen oplyste, kan jeg sige, at vi finder det heller ikke rigtigt, at man pålægger de unge mennesker, som river nogle måneder ud af kalenderen for at deltage i et togt, der ikke bagefter giver dem noget kontant i karakterbogen, en ekstra afgift.

Fordi vi således er imod, at man lægger disse ekstra afgifter, i dette konkrete tilfælde på søfarten, vil vi stemme imod lovforslaget ved tredje behandling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1-5 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Thestrup): Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om egnsudvikling.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 94) findes i tidenden sp. 2424, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 1217).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Anden næstformand (Thestrup): Sammen med denne sag foretages den følgende sag på dagsordenen, nemlig:

Anden behandling af forslag til lov om garantier for lån til industrivirksomheder.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 95) findes i tidenden sp. 2424, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 1217).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagenes paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagenes overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Bertel Pedersen: Det er første gang i de 9 år, der er gået, siden man gennemførte loven om egnsudvikling af 16. juni 1958, at der er enighed mellem samtlige partier om en enstemmig indstilling om lovforslagets vedtagelse. Det er et glædeligt tegn på, at man endelig fra venstres og konservativ side anerkender, at vi med egnsudviklingsloven i det mindste kan ophjælpe de egne i landet, som udviklingen er gået forbi, således at der er indtrådt en stagnation i den økonomiske fremgang i forhold til de mere industrielt udviklede områder. Skal denne glæde betegnes, må det blive med lignelsen om den fortabte søn, der endelig vendte hjem; der vil nok stå fedekalvesteg på bordet mange steder, når de konservative og venstres folketingsmedlemmer vender hjem efter denne lovs vedtagelse.

Den modstand, loven mødte i 1958 fra de to samme partier og dermed også i den borgerlige presse, gav loven visse startvanskeligheder. Man gav dem skyld for at være udtryk for statssocialistisk foretagssomhed og meget andet forfærdeligt. I 1960, da loven havde virket knap et par år, stillede man fra de samme to partier forslag til folketingsbeslutning om ophævelse af egnsudviklingsloven, idet man havde den opfattelse, at loven kunne virke direkte skadelig ved, at den fremkaldte en falsk forestilling om, at et sundt og konkurrencedygtigt erhvervsliv kunne ophjælpes ved statens medvirken i form af lån eller garantier. Flertallet, der havde gennemført loven, tilbageviste disse påstande og fastholdt lovens bibeholdelse.

Udbygningen af loven i 1962 med mulighed for opførelse af industrihuse i egnsudviklingsområderne gav forøget aktivitet, interessen fra kommuner og erhvervsliv i disse områder er forøget år efter år, og man har set, at de lokale egnsudviklingsråd,